

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Far, Verden, far vel, jeg keedis

Citation: Kingo, Thomas: "Far, Verden, far vel, jeg keedis", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 214. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid78308/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend XI. Sang. 86

Keed af Verden, og kier ad Himmelen.

(Melodien findis bag i Bogen.)

1.

Far, Verden, far vel,
Jeg keedis nu længer at være din Træl,
De Byrder, som du mig har bylted oppaa,
Dem hvister jeg fra mig og vil dem forsmaa,
Jeg river mig løß, og jeg keedis nu ved
Forføngelighed,
Forføngelighed.

2.

Hvad er det dog alt
Som Verden opsminker med fauer Gestalt?
Det er jo kun Skygger og skinnende Glar, 87
Det er jo kun Bobler og skrattende Kar,
Det er jo kun Ise-skrog, Skarn og Fortred,
Forføngelighed,
Forføngelighed.

3.

Hvad er mine Aar,
Som smugende svinder og snigende gaar?
Hvad er min Bekymring? mit Tanke-fuld Sind?
Min Sorrig? min Glæde? mit Hovedis Spind?
Hvad er mit Arbeyde? min Møye? min Sved?
Forføngelighed,
Forføngelighed.

Overakr. 3] Kand siunges under sin egen bekiendte Melodie: 1686

4.

- 88 O Riigdom og Guld,
Du Jorderiigs Afgud i skinnende Muld,
Du est dog af Verdens bedragelig Ting,
Som voxer, aftager og vexlis omkring,
Du est dog, i høyste Mercke og Meed,
Forfængelighed,
Forfængelighed.

5.

Ach, Ære, hvad er?
Hvad er dine Kroner og Krands du bær?
Misundelse sidder dig altid paa Ryg,
Du hemmelig stødis og sielden est tryg!
Du ofte der snubler, hvor andre de gleed,
Forfængelighed,
Forfængelighed.

6.

- 89 Ach, Yndist og Gunst,
Du hastig opførte og faldende Dunst,
Du konstig opblæser, hvegende Vind,
Som tusind har Øyen og dog løber blind,
Hvad est du naar mand dig ved Soolen hår seed?
Forfængelighed,
Forfængelighed.

7.

Ach, Venskab og Troo,
Som alt efter Lykken veedst Fløyet at snoo!
Du smukke Bedragere, heldige Skalk,

Som skuffer saa ofte i Drøfvælsens Kalk
 Du est, som og jeg af Forfarenhed veed,
 Forfængelighed,
 Forfængelighed.

8.

Ach, kiødelig Lyst, 90
 Som mangel med dødelig Læber hær kyst,
 Dit fengende Tynder, din flyvende Gnist,
 Hær mangel i ævige Luer henhvist,
 Din Skaal synis Hunning, men Drikken er leed
 Forfængelighed,
 Forfængelighed.

9.

Saa far da, far vel,
 Du skalt nu ey lenger bedrage min Siæl,
 Bedragelig Verden, jeg takker dig af,
 Og synker dig ned i Forglemmelsens Grav,
 Jeg lengis at bøde min Sorrig og Nød
 I Abrahams Skiød,
 I Abrahams Skiød.

10.

Der skal mine Aar 91
 Begyndis i Ævigheds deylige Vaær,
 Der skal ikke Dagen ved Solen opgry,
 Ey Maanen tilmaale mig Næde og Ny,
 Men JESUS er Solen, hvis Straaler er strød
 I Abrahams Skiød,
 I Abrahams Skiød.

11.

Min Rigdom og Guld
Skal være af idel Bestandighed fuld,
Dend skal ikke Tyven bestiele mig da,
Dend skal ey Spitzfindighed skakre mig fra,
Min Rigdom er frj for ald Jorderigs Stød
I Abrahams Skiød,
I Abrahams Skiød.

12.

92 Jeg Ære skal faa
Fra Thronen min JEsus hand sidder oppaa,
Mig Kronen skal givis med Herlighed fyldt,
Med Blodet af Lammet alt over forgyldt,
Dend faar jeg, om Satan end selv det fortrød,
I Abrahams Skiød,
I Abrahams Skiød.

13.

Med Yndist jeg skal
Fremskinne blant Englenis hellige Tall,
Misundeligt Øye mig ikke skal see,
GUds Ansigt mig altid i Øyne skal lee,
Der skal jeg bespotte dend avindsyg Død
I Abrahams Skiød,
I Abrahams Skiød.

14.

93 Der hâr jeg en Ven,
Min JEsus, som elsker og elskis igien,
Mit Øye der seer ham saadan som hand er,

Hand Kierligheds Himmel-bluff stedse frembær,
 Ved Aanden staar Kierlighed ævig i Glød
 I Abrahams Skied,
 I Abrahams Skied.

15.

Min Lyst og min Fryd
 Forfriskis ved Engle-basuner og Lyd,
 Men GUD er ald Lysten for mig og for dem!
 Far op da, min Siæl, og ald Verden forglem!
 Mens glem ey at Lysten er ævig og sød
 I Abrahams Skied,
 I Abrahams Skied.

Hierte-Suk.

94

Ach JESU, mit Hierte hâr vanked omkring,
 Og prøved saa mange forfængelig Sving!
 Nu hâr det omflagret hos Leeg og hos Lyst,
 5 Og ise-kold Glæde med Fyrighed kyst;
 Nu hâr det omhvipped ved Herligheds Top,
 Hvor nogle gik under, mens andre krøb op;
 Nu hâr det omhveged i Fyrsternis Sall,
 Hvor Herre-gunst tagis i Lykke-pott-vall;
 10 Nu hâr det omnysled i Prægtigheds Kram, 95
 Hvor Udyd saa ofte besminker sin skam;
 Nu hâr det omhvimsed i Veldigheds Boo,
 Hvor Penge hâr monned fra Ære og Troo;
 Nu hâr det i Styrcke sin Lykke opsøgt,
 15 Og ofte sin Amagt i Styrke foregt;

13 hâr] *maaske Fejl for tår*